Súd:	Okresný súd Žiar n/H
Spisová značka:	5C/83/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6410202547
Dátum vydania rozhodnutia:	16. 11. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Jarmila Kasanová
ECLI:	ECLI:SK:OSZH:2011:6410202547.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Kasanovou v právnej veci navrhovateľa A.. Ľ. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. Š., C. Č.. X, zastúpený AK ABELOVSKÝ - PETRUŇO, so sídlom vo Zvolene, Tehelná č.189, konajúca prostredníctvom advokáta JUDr. Radka Petruňa, proti odporcovi J., C.. R.., so sídlom v L., V. M. Č.. XX/A, IČO: XX XXX XXX, zastúpený AK LEGAL PROFESSIONALS s.r.o., so sídlom v Bratislave, Tehelná 25, IČO: 36 857 998, konajúca prostredníctvom advokáta, konateľa JUDr. Mareka Ogurčáka, o návrhu na ochranu osobnosti takto

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku na vlastné náklady uverejniť v denníku J. na str. 2 ospravedlnenie nasledujúceho znenia:

„Obchodná spoločnosť J., C..R.., so sídlom: V. M. XX/A, XXX XX L., IČO: XX XXX XXX, ktorá je vydavateľom denníka J., sa týmto ospravedlňuje A.. Ľ. F., bytom C. X, L. Š. za to, že dňa XX.XX.XXXX bol v denníku J., na str. 2 uverejnený príspevok s názvom: „Fico zabudol pri majetkovom zákone na dary“ s podtitulom „Kto podozrivo zbohatol“.

Informácia o tom, že A.. Ľ. F. patrí medzi osoby, ktoré podozrivo zbohatli, obsiahnutá v tomto príspevku, je nepravdivá a zavádzajúca“.

Ak odporca do troch dní od právoplatnosti rozsudku neuverejní v denníku J. ospravedlnenie tak, ako mu to ukladá tento rozsudok, je p o v i n n ý strpieť, aby dal ospravedlnenie uverejniť navrhovateľ, a to na náklady odporcu.

Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy konania a zaplatiť ich do rúk právneho zástupcu navrhovateľa, AK ABELOVSKÝ - PETRUŇO, konajúci prostredníctvom advokáta JUDr. Radka Petruňa, vo výške 7.106,45 € v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaným návrhom domáhal ochrany osobnosti, a to jednak uloženia povinnosti odporcovi uverejniť ospravedlnenie v denníku J. a zároveň v prípade nesplnenia si tejto povinnosti uložiť povinnosť odporcovi strpieť, aby si ospravedlnenie dal uverejniť navrhovateľ, a to na náklady odporcu, a zároveň žiadal zaplatiť od odporcu nemajetkovú ujmu vo výške 100.000 €. Ochrany osobnosti sa domáhal s poukazom na uverejnený článok v denníku J. dňa XX.XX.XXXX s podtitulom „Kto podozrivo zbohatol“.

Odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu s podaným návrhom nesúhlasil, návrh žiadal zamietnuť s poukazom na to, že v žiadnej časti predmetného článku sa nenachádza žiadna zmienka o navrhovateľovi, spôsobilá zasiahnuť do jeho práv.

Súd vo veci vykonal dokazovanie, a to výsluchom navrhovateľa, výsluchom právnych zástupcov účastníkov konania, výsluchom svedkov, oboznámil sa s článkom, uverejneným v denníku J., s ostatným spisovým materiálom.

Okresný súd v Žiari nad Hronom rozsudkom zo dňa 19.01.2011 návrh navrhovateľa zamietol v plnom rozsahu, čiže zamietol návrh, kde sa domáhal navrhovateľ uloženia povinnosti odporcovi uverejniť ospravedlnenie v denníku J. a zamietol aj v tej časti, kde sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 100.000 €. Krajský súd v Banskej Bystrici z dôvodu podaného odvolania rozhodol vo veci rozsudkom č.k. 13Co 107/2011 dňa 03.05.2011. Uvedeným rozsudkom krajský súd rozsudok okresného súdu v časti, v ktorej zamietol žalobu na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 100.000 € potvrdil, a v časti, v ktorej okresný súd zamietol žalobu na ochranu osobnosti ohľadom dania primeraného zadosťučinenia a o trovách konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v Banskej Bystrici v uvedenom rozsudku vyslovil právny názor, ktorým bol v ďalšom konaní okresný súd viazaný. Súd vzhľadom na horeuvedené skutočnosti konal ďalej o návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti odporcovi uverejniť ospravedlnenie v denníku.

Navrhovateľ sa podaným návrhom prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal ochrany osobnosti, pričom žiadal, aby súd uložil odporcovi povinnosť uverejniť ospravedlnenie na náklady navrhovateľa v denníku J. na str. 2 nasledujúceho znenia: „Obchodná spoločnosť J., C..R.., so sídlom: V. M. XX/A, XXX XX L., IČO: XX XXX XXX, ktorá je vydavateľom denníka J., sa týmto ospravedlňuje A.. Ľ. F., bytom C. X, L. Š.V., za to, že dňa XX.XX.XXXX bol v denníku J. na str. 2 uverejnený príspevok s názvom „Fico zabudol pri majetkovom zákone na dary“ s podtitulom „Kto podozrivo zbohatol“ informácie o tom, že A.. Ľ. F. patrí medzi osoby, ktoré podozrivo zbohatli, obsiahnutá v tomto príspevku, je nepravdivá a zavádzajúca.“ Zároveň navrhovateľ žiadal, aby súd uložil odporcovi povinnosť, pokiaľ by odporca do troch dní od právoplatnosti rozsudku neuverejnil v denníku J. ospravedlnenie tak, ako žiadajú, je povinný odporca strpieť, aby dal ospravedlnenie uverejniť navrhovateľ, a to na náklady odporcu. Zástupca navrhovateľa poukázal na tú skutočnosť, že dňa XX.XX.XXXX bol na str. 2 a 3 denníka J., ktorého vydavateľom je odporca, publikovaný príspevok s názvom „Fico zabudol pri majetkovom zákone na dary“ s podtitulom „Kto podozrivo zbohatol“, pričom autorom predmetného článku bola Mária Michalíková. Zástupca navrhovateľa poukázal na to, že v znení tohto článku sa konkrétne uvádza: „Bohatstvom sa netají ani bývalý minister práce Dzurindovej vlády, úspešný podnikateľ Ľ. F.. Podnikateľské aktivity má najmä v L. Š., kde mu patrí aj P. D. H.. Spoluvlastní J. X. K. R. a s manželkou má eseročku P.“. Zástupca navrhovateľa poukázal na tú skutočnosť, že autorka článku zaradila navrhovateľa medzi osoby, ktoré by mali podozrivo zbohatnúť bez toho, aby čitateľom vysvetlila, ako k takémuto nezmyselnému záveru dospela. Zástupca navrhovateľa uviedol, že je zavádzajúce tvrdenie autora v uvedenom článku, nakoľko vlastníkom P. D. H. nie je navrhovateľ, ale obchodná spoločnosť P. R..K..S.. Zároveň poukázal na to, že uvedená obchodná spoločnosť nadobudla vlastníctvo k predmetnému hotelu legálnym spôsobom, na základe kúpnej zmluvy, ktorú riadne zaplatila. Pokiaľ sa týka obchodnej spoločnosti X. X. K. R., zástupca navrhovateľa poukázal na to, že bola založená XX.XX.XXXX, pričom základné imanie predstavuje sumu 5.000 € a veľkosť obchodného podielu navrhovateľa zodpovedá pomeru jeho vkladu vo výške 2.625 € k výške základného imania. Zástupca navrhovateľa poukázal ďalej na tú skutočnosť, že uvedenú spoločnosť navrhovateľ zakladal spolu so svojim bratom ešte v r. 1992 a v súčasnej dobe je tam spoločníkom so svojou manželkou, A.. G. F.. Zástupca navrhovateľa uviedol, že navrhovateľa sa dotkla aj tá skutočnosť, že jeho osoba v zmysle uvedeného článku bola spájaná s osobami, ktoré sú permanentne a dlhodobo spájané s rôznymi finančnými škandálmi. Podľa jeho názoru článok nebol objektívny, pričom autorka článku si nijakým spôsobom nepreverovala spôsob, ako nadobudol majetok navrhovateľ. Navrhovateľ vzhľadom na to, že článkom sa cítil dotknutý, listom zo dňa XX.XX.XXXX u odporcu uplatnil právo na opravu a odpoveď, avšak na jeho písomnú žiadosť odporca nijako nereagoval. Zástupca navrhovateľa videl dôvodnosť podaného návrhu aj s poukazom na to, že pokiaľ sa týka denníka J., je to mienkotvorný denník s celoslovenskou pôsobnosťou, je zdrojom informácie pre širokú verejnosť na celom území SR a je jeden z najčítanejších. Zástupca navrhovateľa poukázal na to, že z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že nárok navrhovateľa, pokiaľ

ide o morálnu satisfakciu, je daný, a vzhľadom na to, že podľa názoru krajského súdu v danej veci publikovaním predmetného článku došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv navrhovateľa žiadajú návrhu navrhovateľa vyhovieť.

Zástupca odporcu s podaným návrhom nesúhlasil, návrh žiadal zamietnuť ako nedôvodný, poukázal na tú skutočnosť, že v žiadnej časti predmetného článku sa nenachádza žiadna zmienka o navrhovateľovi, spôsobilá zasiahnuť do jeho práv. Zároveň uviedol, že navrhovateľom napadnutý text nebol podtitulkom, ani žiadnou časťou žalovaného článku napriek skutočnosti, že ju navrhovateľ takto označil, pretože navrhovateľom napadnutý text je infografikou, ktorá bola publikovaná na str. 2 a 3 denníka a obsahovo nadväzovala na tému zákona o preukazovaní pôvodu majetku. Všetky články, ktoré boli uverejnené na str. 2 a 3 denníka J. tematicky súviseli a nadväzovali na predložený návrh uvedeného zákona. Zástupca odporcu vyjadril názor, že pokiaľ sa týka výhrady v súvislosti s prezentovaným vlastníctvom navrhovateľa, zástupca odporcu poukázal na to, že navrhovateľ je jedným z dvoch spoločníkov, vlastniacich spoločnosť P. R..K..S.., ktorá vlastní P. D. H., pričom jeho majetková účasť v spoločnosti predstavuje vklad v sume 90.288 €, čo predstavuje 80%-ný podiel na základnom imaní spoločnosti P. R..K..S... Takisto uviedol, že druhým spoločníkom v uvedenej spoločnosti s podielom 20 % na základnom imaní je navrhovateľova manželka. Zástupca odporcu uviedol, že všetky informácie, ktoré boli uvádzané v žalovanom texte, vychádzali z verejne dostupných a oficiálnych dokumentov. Uviedol, že subjektívne závery a konštrukcie navrhovateľa o zámernom koncipovaní žalovaného textu, o vytváraní dojmov u čitateľov, o údajnom uverejnení informácií o zneužití politických konexií z bývalého pôsobenia navrhovateľa ako ministra, (uvádzané najmä na str. 3 žaloby) podľa vyjadrenia zástupcu odporcu sú čistými výmyslami navrhovateľa, ktoré nemajú oporu v logickom ani gramatickom výklade obsahu žalovaného článku, pretože tento článok vôbec nepojednával o čestnosti, morálnosti alebo zákonnosti konania navrhovateľa, alebo akejkoľvek tretej osoby. Poukázal na to, že pokiaľ sa nejaké negatívne udalosti vyskytli v živote navrhovateľa, po publikovaní predmetného článku nemôžu byť bez ďalšieho dávané do súvislosti s týmto článkom. Vyjadril právny názoru, že uvedené informácie, ktoré boli publikované, boli publikované v súlade s právom verejnosti na informácie, garantované tak ústavou, ako aj Európskym dohovorom na ochranu ľudských práv, pričom cieľom autora nikdy nebolo očierniť alebo uraziť navrhovateľa a taktiež cieľom nebolo obviniť navrhovateľa z nezákonnej činnosti. Tlač podľa názoru zástupcu odporcu v danom prípade sledovala legitímny cieľ, a to poukazovať na možné konanie, ktoré hoci nie je protiprávne, nemusel by byť v súlade s etikou a morálkou. Zástupca odporcu uviedol, že článkom, ktorý sa podľa navrhovateľa dotkol jeho osoby, týmto článkom neboli poškodené ani porušené práva a právom chránené záujmy navrhovateľa a nezasiahlo sa do jeho práva na ochranu osobnosti, a uverejneným článkom nedošlo ani k zneužitiu slobody prejavu, garantovanej právnym poriadkom SR. Preto návrh v celosti žiadal zamietnuť. Zástupca odporcu navrhol doplniť dokazovanie, a to opätovným výsluchom autorky sporného článku.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (OZ) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov, a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Predmetom práva na ochranu cti a dôstojnosti tak, ako je to uverejnené v dikcii zákona, je česť občana v jeho rozmanitých spoločenských vzťahoch, jednak vo vzťahu k spoločnosti, a jednak vo vzťahu k ostatným spoluobčanom. Ak došlo k neoprávnenému zásahu do cti a dôstojnosti fyzickej osoby, ktorý je objektívne spôsobilý privodiť tejto osobe ujmu, dotknutá osoba môže uplatniť právne prostriedky na ochranu. Kritika podľa ustálenej judikatúry je oprávnená, ak nie sú prekročené medzi vecnej kritiky, opierajúcej sa o pravdivé skutočnosti a z nich vyplývajúce závery, a tieto skutočnosti to odôvodňujú, a ak je kritika primeraná obsahom a formou. Za neoprávnený zásah možno považovať aj pravdivé tvrdenie, ak je spôsobilé ohroziť vážnosť fyzickej osoby. Na rozdiel od súkromných osôb verejne činná osoba sa nevyhnutne a vedome podrobuje dôkladnej kontrole každého svojho slova a činu zo strany širokej verejnosti, ako aj zo strany novinárok, a preto musí preukázať vyššiu mieru tolerancie. Právo na

súkromie spočíva v práve fyzickej osoby rozhodovať podľa vlastného uváženia, či a v akom rozsahu majú byť skutočnosti z jej súkromného života sprístupnené iným. Právo na ochranu mena zahŕňa meno aj priezvisko. Toto právo chráni významnú stránku osobnosti občana, ktorá je individualizujúcim označením, pod ktorým daná osoba vystupuje v právnych a spoločenských vzťahoch.

V prípade ochrany osobnosti tvorí osobitnú kapitulu ochrana osôb tzv. verejného záujmu, pričom nejde len o osoby verejného života v užšom slova zmysle, t. j. osoby, ktoré vystupujú pri riešení rôznych otázok na verejnosti, pretože sú verejne činné a tým na verejnosť vykonávajú svoj vplyv v oblasti politickej, hospodárskej, kultúrnej alebo športovej, ale aj osoby, ktoré na seba upútajú záujem verejnosti, a tým pádom sa stávajú predmetom záujmu hromadných oznamovacích prostriedkov.

U osôb verejného záujmu však nemožno zabúdať na to, že tieto osoby pre svoju verejnú činnosť, t. j. činnosť, ktorá vyvoláva u verejnosti pozornosť, sú posudzované kritickejšie. U týchto osôb existujú širšie limity prípustnosti kritiky (je to v súlade so súdnou praxou, ako aj judikatúrou EF pre LP). Je to z toho dôvodu, že sa tým v potrebnej miere v demokratickej spoločnosti podporuje diskusia o veciach verejného záujmu. Preto aj súdna ochrana by v týchto prípadoch mala prichádzať v úvahu vtedy (princíp subsidiarity) ak nie je možné ujmu na osobnosti takejto osoby napraviť použitím iných možností, než sú prostriedky súdneho konania (napr. oponovaním kontroverzných názorov).

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že infografika, ktorá bola publikovaná na str. 2 a 3 denníka J. dňa XX.XX.XXXX, zasiahla do osobnostných práv navrhovateľa a odôvodňovala by aplikáciu inštitútu ochrany osobnosti, resp. ktorá by navrhovateľovi mohla spôsobiť ujmu a mohla by sa dotknúť jeho osobnostných práv. Z výpisu z obchodného registra súd zistil, že spoločnosť P., R..K..S.., bola založená XX.XX.XXXX, kde spoločníkom je navrhovateľ od XX.XX.XXXX a A.. G. F. od XX.XX.XXXX s tým, že základné imanie spoločnosti predstavuje 112.860 €, pričom vklad navrhovateľa predstavoval 90.288 € a A.. G. F. 22.572 €. Pokiaľ sa týka uvedenej spoločnosti, treba uviesť, že predtým existovala spoločnosť F. C. spol., R..K..S.., ktorá bola založená XX.XX.XXXX a existovala do XX.XX.XXXX. Tu bol spoločníkom okrem navrhovateľa X. F.. Aj z výpovede samotného navrhovateľa vyplynula tá skutočnosť, že spoločnosť P., R..K..S.., prevádzkuje hotel, ktorý je spomínaný v článku, a to P. D. H.. Navrhovateľ vo svojej výpovedi nepoprel ani ďalšie tvrdenie v predmetnom článku, že vlastní J. X.Á. K. R.. Z výsluchu samotného navrhovateľa súd zistil, že kandidoval na kandidátke na XX. mieste, pričom vo voľbách v r. 2010 skončil na X. mieste. V konaní bola vypočutá aj svedkyňa, Mária Miháliková, autorka predmetného článku, ktorá uviedla, že čerpala informácie z verejne dostupných informácií, z verejne dostupných faktov, z obchodného registra. V konaní bola vypočutá ako svedkyňa manželka navrhovateľa, A.. G. F.. Z jej výsluchu súd nezistil, že by predmetný článok mal vplyv na zníženie dôstojnosti osoby navrhovateľa, alebo jeho vážnosti v spoločnosti.

Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom zrušujúcom rozhodnutí vyslovil právny názor, kde poukázal na to: „Ani z jedného článku nevyplýva skutková súvislosť medzi žalobcom a osobami, označenými ako „zbohatlíci, ktorí nelegálne získali miliónové majetky“, neobsahujú žiadny fakt, ktorý by mal čo i len naznačovať, že aj žalobca z ískal tvrdené bohatstvo „nelegálne“, či „podozrivo“. Naopak, žalobca je spomenutý ako „úspešný podnikateľ“, pričom nič nesvedčí pre záver, že by malo ísť o ironickú poznámku. Ak ide o pravdivý fakt (že je úspešný podnikateľ), a žalovaná v konaní nikdy netvrdila, že tomu tak nie je, potom tvrdiť o žalobcovi, že „podozrivo zbohatol“, či „nelegálne získal miliónové majetky“ (oba články možno vykladať len vo vzájomnej súvislosti) je uvedenie hodnotiaceho úsudku, ktorý je v priamom rozpore s ponúknutým faktom. Zo strany autorky článku ide minimálne o logický lapsus. Z jej výpovede ako svedkyne (číslo listu 81-84 p.v. spisu) ale vyplýva, že mala za to, že žalobca mal nadobudnúť „bohatstvo“ z „nepoctivých zdrojov“, čo by naznačovalo, že nepozná rozdiel medzi úspešným podnikaním na jednej strane a protiprávnym či nemorálnym konaním na strane druhej. Prehliadnuť nemožno ani skutočnosť, že v januári 2010 išlo o predvolebné obdobie (v júni 2010 boli voľby do Národnej rady Slovenskej republiky) a žalobca kandidoval v týchto voľbách. Potom nepodložený hodnotiaci úsudok o tom, že žalobca „podozrivo zbohatol“ bol objektívne spôsobilý zasiahnuť jeho občiansku česť. Je pravdou, že pokiaľ ide o hranice prípustnej kritiky, tieto sú vo vzťahu k politikovi širšie, ale táto by mala starostlivo rozlišovať fakty a hodnotiace úsudky, čo sa v súdenej veci nestalo. Nič nesvedčí pre záver, že autorka článku bola dobromyseľná, keď žalobcu označila za „podozrivo

zbohatnutého“, skôr sa javí ako by „bohatstvo“ považovala za negatívum s nálepkou nezákonnosti, keď bohatstvo bez ďalšieho spája so zákonom o preukazovaní pôvodu majetku, ktorý ale neslúži na stíhanie bohatých ľudí, ale má byť právnym nástrojom na stíhanie tých, ktorí sa obohatili nezákonne.“ Z uvedeného je zrejmé, že nepodložený hodnotiaci úsudok o tom, že navrhovateľ „podozrivo zbohatol“ boj objektívne spôsobilý zasiahnuť jeho občiansku česť. Zo strany odporcu nedošlo k predloženiu ďalších dôkazov či argumentov, a preto súd vzhľadom na horeuvedený právny názor krajského súdu v danej veci návrhu vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 3 OSP, podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti, alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Súd v danej veci priznal navrhovateľovi náhradu trov konania aj s poukazom na právny názor krajského súdu s tým, že navrhovateľ mal neúspech len ohľadom požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch s tým, že rozhodnutie o sume plnenia záviselo od úvahy súdu, preto súd priznal navrhovateľovi plnú náhradu trov konania. Súd priznal navrhovateľovi trovy konania na zaplatených súdnych poplatkoch, a to za podaný návrh a za podané odvolanie (dvakrát po 3.066 €) a trovy právneho zastúpenia v súlade s Vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Súd vychádzal z toho, že zástupcovi navrhovateľa prináležia trovy právneho zastúpenia s tým, že súd základnú sadzbu tarifnej odmeny vypočítal z výšky súdom priznaného plnenia, čiže v zmysle § 10 ods. 8 predmetnej vyhlášky, súd vychádzal zo sumy 1.000 €. Trovy právneho zastúpenia tak za jeden úkon predstavujú v zmysle § 10 ods. 1 predmetnej vyhlášky sumu 61,41 €. Súd priznal zástupcovi navrhovateľa trovy právneho zastúpenia za sedem úkonov po 61,41 € (príprava a prevzatie návrhu, spísanie návrhu, účasť na pojednávaní dňa 13.09.2010, 15.11.2010, 19.01.2011, podanie odvolania a účasť na pojednávaní dňa 16.11.2011). Súd priznal zástupcovi navrhovateľa trovy za ďalšiu poradu s klientom za deň 11.11.2010, 17.02.2011 a 16.05.2011 (v zmysle doložených zápisov), a to vo výške žiadanej sumy 3 x 60,86 €. Vzhľadom na to, že zástupca navrhovateľa predložil súdu osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty, súd mu priznal aj DPH vo výške 19 % za úkony z r. 2010, čo predstavuje sumu 65,08 € a DPH vo výške 20 % za úkony v r. 2011, čo je suma 68,60 €. Odmena celkom je vo výške 819,22 €. Súd priznal právnemu zástupcovi navrhovateľa aj náhradu za stratu času, pričom za rok 2010 je to 12,02 € za polhodinu a za rok 2011 12,35 € za polhodinu. Súd priznal právnemu zástupcovi navrhovateľa náhradu za stratu času za štyri polhodiny po 12,02 € za úkony zo dňa 13.09.2010 a 15.11.2010, čo je 48,08 € a za štyri polhodiny po 12,35 € za úkony, vykonané dňa 19.01.2011 a 16.11.2011, čo je 49,40. Náhrada za stratu času celkom 97,48 €. Súd priznal zástupcovi navrhovateľa aj náhradu cestovného za použitie osobného motorového vozidla Zvolen - Žiar nad Hronom a späť za účasť na pojednávaniach dňa 13.09.2010, 15.11.2010, 19.01.2011 a 16.11.2011. Za účasť na pojednávaní dňa 13.09.2010 Zvolen - ZH a späť 48 km, koeficient opotrebenia vozidla na kilometer jazdy je 0,183 €, priemerná cena PHM 1,124 €/liter a priemerná spotreba 9,4 litra/100 km, za uvedený je to 13,85 € (8,75 € + 5,07 €). Za účasť na pojednávaní dňa 15.11.2010 pri tom istom koeficiente opotrebenia, priemerná cena PHM 1,149 €/liter, priemerná spotreba PHM rovnaká ako pri predchádzajúcom pojednávaní, spolu je to 13,96 € (8,78 € + 5,18 €). Za účasť na pojednávaní dňa XX.XX.XXXX pri rovnakom koeficiente a rovnakej priemernej spotrebe, pri cene PHM 1,283 €/liter je to 14,57 € (8,78 € + 5,79 €) a za účasť na pojednávaní dňa 16.11.2011 pri rovnakom koeficiente opotrebenia a rovnakej priemernej spotrebe PHM, pri priemernej cene PHM v tento deň 1,46 €/liter je to 15,37 € (8,78 € + 6,59 €). Náhrada cestovného je spolu 57,75 €. Trovy právneho zastúpenia spolu predstavujú sumu 974,45 € (odmena vo výške 819,22 € + náhrada za stratu času vo výške 97,48 € + náhrada cestovného 57,75 €).

O povinnosti navrhovateľa zaplatiť trovy konania do rúk právneho zástupcu navrhovateľa súd rozhodol v zmysle § 149 ods. 1 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici, a to v troch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám, uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zák. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.